

говарямъ на вашитѣ желанія“. Всинца трѣбва да имаме отлични синовни отношения къмъ Бога — да изпълняваме длъжноститѣ, които имаме къмъ своя Баща. Той не слѣзе на земята; но Той пратиз Сина Си. И ние трѣбва да се жертвуваме въ тои свѣтъ. Мнозина ги е страхъ отъ жертва и казватъ, че въ жертвата нѣма животъ, и мнозина въ недоумѣние се спиратъ прѣдъ думитѣ на Христа, Който казва: „Ако не ядете отъ плътта Ми и не пиете отъ кръвта Ми, нѣма да иматѣ животъ вѣченъ“. Ние всѣки денъ ядемъ, за да живѣемъ — нима това житно зърно, тия трѣви, чийто сокове гълтаме, не умиратъ и не се жертвуватъ за насъ? Но тѣ казватъ „Ние умираме, стига вие да станете хора“. Колко милиарди същества ни служатъ! А какво правимъ ние сега на земята? Ние се занимаваме съ схоластични въпроси, като ония стари богослови въ: срѣднитѣ вѣкове, които философствували колко дяволи могли да игриятъ на бода на единъ ножъ. Все съ това се занимаваме и ние.

Казвамъ, че Христовото учение съдържа въ себе си смисъла на живота. Всѣкога въ двѣ велики епохи има една низина. Ако разгледаме нашия мозъкъ, ще видимъ, че и той има вдлѣбнатина и издигнатини; благодарение на тия бразди може да циркулира човѣшката мисль. И земята е съ такива вълѣбнатини, които създаватъ извѣстни течения благодарение на които ние можемъ да живѣемъ. Нѣкой казва; „Азъ не искамъ да живѣя въ долина“. — Ами къде искашъ да живѣешъ? Колко дяволи могатъ да живѣятъ на единъ планински върхъ? Всички не могатъ да живѣятъ тамъ. Всѣ-